

Marți, 22 Septembrie, 2026

**†) Sf. Ierarh Mc. Teodosie de la Mănăstirea
Brazi, mitropolitul Moldovei; Sf. Sfințit Mc.
Foca, episcop de Sinope**

Efesenii 2

¹⁹ Prin urmare, voi nu mai sunteți străini, și nici venetici, ci sunteți concetățeni ai sfinților și casnici ai lui Dumnezeu,

²⁰ zidiți pe temelia apostolilor și a profeților, piatra cea din capul unghiului fiind Însuși Iisus Hristos,

²¹ întru Care toată zidirea, bine'ncheiată laolaltă, crește spre a fi locaș sfânt întru Domnul;

²² întru El sunteți și voi zidiți împreună, spre a fi locaș al lui Dumnezeu întru Duhul.

Efesenii 3

¹ Pentru aceasta eu, Pavel, întemnițatul lui Iisus Hristos pentru voi, păgânii¹...

² Dacă într'adevăr ați auzit de ico-

nomia² harului lui Dumnezeu care mi-a fost dat mie pentru voi,

³ anume că prin descoperire mi s'a făcut cunoscută taina, așa cum pe scurt v'am scris mai sus³,

⁴ citind acolo, puteți cunoaște priceperea mea în taina lui Hristos,

⁵ care'n alte generații nu s'a făcut cunoscută fiilor oamenilor așa cum întru Duhul li s'a descoperit acum sfinților Săi apostoli și profeților,

⁶ cum că păgânii sunt împreună-moștenitori și mădulare ale aceluiasi trup și împreună-părtași ai făgăduinței întru Hristos Iisus, prin Evanghelie,

⁷ căreia eu slujitor m'am făcut, potrivit cu darul harului lui Dumnezeu ce mi-a fost dat prin lucrarea puterii Sale.

¹ A se înțelege: creștinii proveniți dintr-o păgână. Fraza e lăsată aici în suspensie, pentru intercalarea unui fragment explicativ, și reluată în versetul 14.

² = Modalitatea (în care Dumnezeu Și-a pus în aplicare planul asupra lui Pavel).

³ Vezi 1, 9-10.

Marcu 11

¹¹ Și a intrat Iisus în Ierusalim și în templu; și după ce S'a uitat la toate de jur-împrejur, fiind vremea spre seară a ieșit spre Betania împreună cu cei doisprezece.

¹² Și a doua zi, pe când ieșeau din Betania, El a flămânzit.

¹³ Și văzând de departe un smochin care avea frunze, S'a dus acolo să vadă dacă va găsi ceva în el; și ajungând la smochin, n'a găsit nimic decât frunze; că încă nu era vremea smochinelor.

¹⁴ Și vorbindu-i, i-a zis: „De-acum înainte, roadă din tine nimeni în veac să nu mănânce!” Iar ucenicii Săi auzeau.

¹⁵ Și au venit în Ierusalim. Și intrând în templu, a început să-i dea afară pe cei ce vindeau și pe cei ce cumpărau în templu, iar mesele schimbătorilor de bani și scaunele neguțătorilor de porumbei le-a răsturnat.

¹⁶ Și nu îngăduia să mai treacă nimeni cu vreun vas prin templu⁴.

¹⁷ Și-i învăța și le spunea: „Oare nu este scris: **Casa Mea, casă de rugăciune se va chema pentru toa-**

te neamurile? Voi însă ați făcut-o peșteră de tâlhari...”.

¹⁸ Și au auzit arhieriei și cărturarii. Și căutau cum să-L piardă. Că se temeau de El, pentru că toată mulțimea era uimită de învățătura Lui.

¹⁹ Iar când s'a făcut seară, au ieșit afară din cetate.

²⁰ A doua zi dimineăta, trecând pe acolo, au văzut smochinul uscat din rădăcini.

²¹ Și Petru, aducându-și aminte, I-a zis: „Învățătorule, iată, smochinul pe care l-ai blestemat s'a uscat...”.

²² Și răspunzând, Iisus le-a zis: „Aveți credință în Dumnezeu.

²³ Adevăr vă spun că cel ce i-ar zice muntelui acestuia: Ridică-te și te aruncă în mare!, și nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ceea ce spune se va face, fi-va lui orice va zice.⁵

⁴ Curtea templului – în special aria prozeliților – era deseori folosită drept pasaj între oraș și Muntele Măslinilor. Vezi nota de la Mt 21, 13.

⁵ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

Tâlcuire

Smochinul acoperit de frunze era arătos la vedere, dar nu s-a învrednicit de bunăvoința Domnului, fiindcă nu avea roade; iar roade nu avea fiindcă nu avea putere lăuntrică de rodire. Câți asemenea smochini nu sunt în viața duhovnicească! La arătare totul e frumos, dar înăuntru, gol. Sunt oameni cumpăniți, cinstiți și toate faptele creștinești le împlinesc; dar duhul vieții în Hristos Iisus nu-l au; ca atare, nu au roade vii, iar ceea ce e în ei doar pare roadă, însă nu este. Dar în ce stă duhul vieții în Hristos Iisus? La asta vom răspunde: o parte e de la Domnul, o parte e de la noi. De la Domnul este puterea de rodire în sine; al nostru este doar locașul primitor al acestei puteri. Pentru acesta din urmă să te îngrijești mai mult. Rădăcina este simțirea că fără Domnul pieri, și te prăpădești. Astfel vei dobândi în toată viața ta, în toate faptele și ostenele tale, inimă înfrântă și smerită. Mai departe, dat fiind că viitorul este necunoscut, iar vrăjmașii sunt mulți și poticnirea este cu putință în orice clipă, vin frica și cutremurul care însoțesc lucrarea

mântuirii, împreună cu strigarea neîncetată: „Cu judecățile pe care le știi, mântuiește-mă”. Vai celui care se reazemă pe altceva decât pe Domnul; vai și celui care s-a ostenit pentru altceva decât pentru Domnul! Întreabă-te pe tine însuși, omule care te-ai ostenit cu faptele socotite ca bineplăcute lui Dumnezeu: pentru cine te-ai ostenit? Dacă din partea conștiinței vei primi răspunsul plin de îndrăznire: „Doar pentru Domnul”, e bine; dacă nu, îți clădești casa pe nisip. Iată câteva lămuriri privitoare la duhul roditor lăuntric. După acest îndreptar cugetă și în celelalte privințe!⁶

⁶ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.